

Μελετητές Διασποράς

Publisher: Diaspora 2014

Start: Dec 17, 2014

Due: Jan 21, 2015

Project Overview

Produced with Scholar

Δια-σπείρω... υπό το πρίσμα του Robin Cohen

Version 3

Μια προσπάθεια προσέγγισης της παγκόσμιας διασποράς μέσα από τον Robin Cohen

Δήμητρα Κολοκυθά ~ Ολυμπία Ζώη
Jan 16, 2015 at 6:18 AM

Βιογραφικά και συγγραφικά στοιχεία

(Robin Cohen, πηγή φωτογραφίας: www.imi.ox.ac.uk)
[[Permalink](#)]

Ο Robin Cohen γεννήθηκε το 1944 στο Γιοχάνεσμπουργκ και είναι ομότιμος καθηγητής Αναπτυξιακών Μελετών και πρώην διευθυντής του Διεθνούς Ινστιτούτου Μετανάστευσης του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης (Oxford). Ήταν καθηγητής της Κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο Γουόρικ (Warwick) για πολλά χρόνια και διατηρεί επίτιμη θέση αξιώματος καθηγητή στο εν λόγω Πανεπιστήμιο. Υπηρέτησε ως κοσμήτορας Ανθρωπιστικών Επιστημών του Πανεπιστημίου του Κέιπ Τάουν (Cape Town, 2001-3) και σε εθνικό επίπεδο συντόνισε το Βρετανικό Κέντρο Έρευνας Εθνοτικών Σχέσεων στο Γουόρικ (Warwick, 1985-9). Είχε, επίσης, πραγματοποιήσει συναντήσεις (πλήρες ωράριο) με τα Πανεπιστήμια Ιμπατάν (Ibadan), Μπέρμιγχαμ (Birmingham), Δυτικών Ινδιών (West Indies), Στάνφορντ (Stanford), Τορόντο (Toronto) και Μπέρκλεϊ (Berkeley).

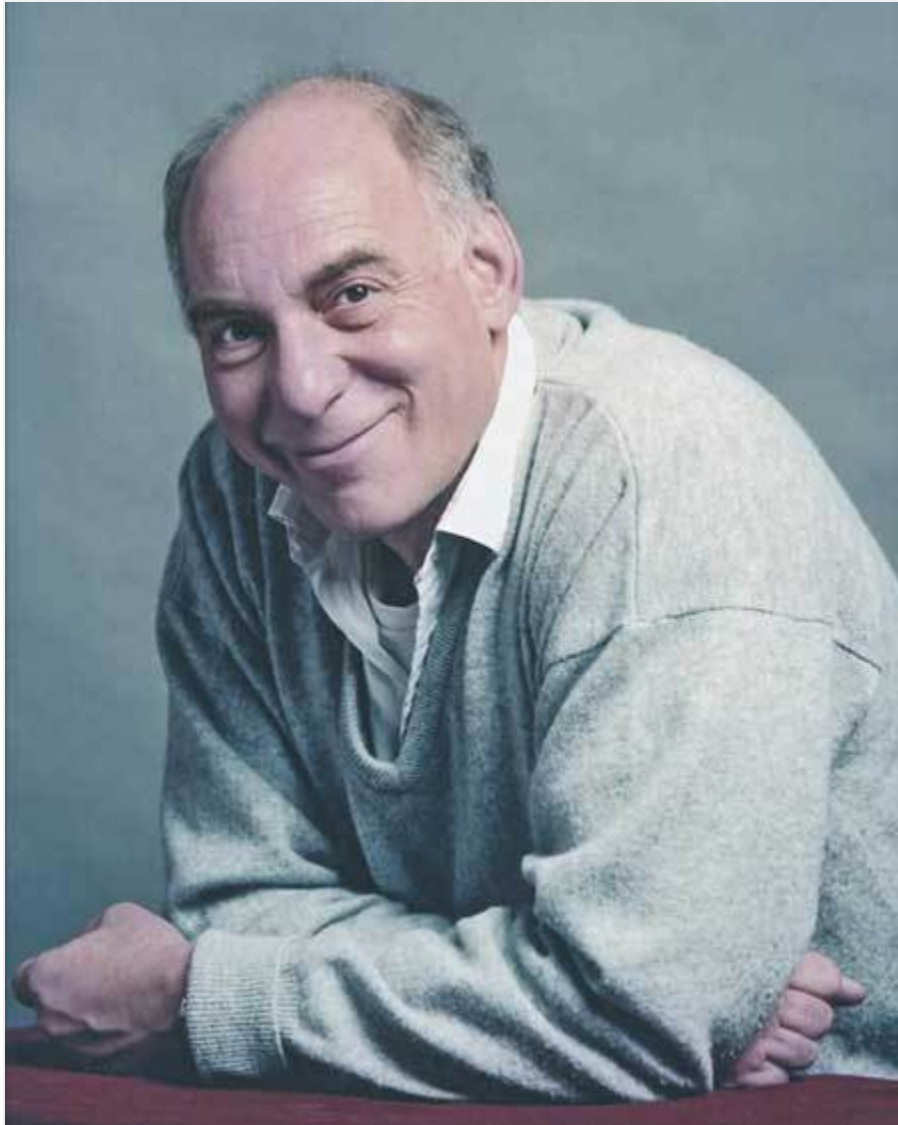
Ο Robin Cohen είναι ο συντάκτης της σειράς Routledge (παγκόσμιες εκδόσεις για σημαντικά ακαδημαϊκά έργα) για την Παγκόσμια Διασπορά και της έρευνας του Κέμπριτζ (Cambridge) για την παγκόσμια μετανάστευση (1995).

Στα βιβλία του συμπεριλαμβάνονται τα: *Labour and politics in Nigeria* (1974, επαν. 1982), *Endgame in South Africa?* (1986), *The new helots: migrants in the international division of labour* (1987), *Contested domains: debates in international labour studies* (1991), *Frontiers of identity: the British and the others* (1994), *Global diasporas: an introduction* (1997, 1999, 2001, 2005 επαν. 2008), *Global sociology* (συν-συγγραφή, 2000, επαν. 2007, επαν. 2013) and *Migration and its enemies* (2006), Με την Paola Toninato έχουν επιμεληθεί το *The Creolization Reader* (2009)

Τα έργα του έχουν μεταφραστεί στα κινέζικα, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά, ιαπωνικά, πορτογαλικά και ισπανικά. Έχει επιμεληθεί ή συν-επιμεληθεί 20 επιπλέον τόμους ιδιαίτερα σε μελέτες εργασίας, εθνότητας, διασποράς, μετανάστευσης, διεθνισμού και παγκοσμιοποίησης.

Η έρευνά του έχει πραγματοποιηθεί πάνω στα θέματα διεθνούς μετανάστευσης, διασποράς, κοσμοπολιτισμού και κρεολοποίησης (τα πολιτισμικά στοιχεία που φέρνουν διαφορετικές κουλτούρες τα οποία χρησιμοποιούνται αλλά μας δίνουν μία ταυτότητα, πολιτισμικός υβριδισμός).

Εισαγωγή

(Robin Cohen, πηγή φωτογραφίας: compasoxfordblog.co.uk)

[[Permalink](#)]

Ως διασπορά μέχρι πρότινος εννοούταν μόνο η εβραϊκή, η ελληνική και η αρμενική διασπορά, πλέον έχουν περιληφθεί σε αυτό τον όρο και έννοιες με ευρύτερη σημασιολογία και έχουν ενσωματωθεί και λέξεις όπως μετανάστης, πρόσφυγας και κοινότητα σε εξορία.

Ο όρος της διασποράς που πλέον σταδιακά γενικεύεται οδηγεί στην εξαφάνιση αυτού του όρου, ωθώντας την ανάλυση της έννοιας να γίνεται συνεχώς όλο και λιγότερο χρήσιμη.

Το Μεταναστευτικό πλαίσιο σύμφωνα με τον Cohen συνοψίζεται στο πλαίσιο διωγμού, το αποικιακό πλαίσιο, την εργατική διασπορά, την εμπορική, την κοινωνικοοικονομική και την πολιτισμική διασπορά. Τα χαρακτηριστικά που αναδεικνύει και παρουσιάζουν ιστορικά οι διάφορες διασπορές ανά τον κόσμο είναι:

1. διασκορπισμός από μια αρχική πατρίδα, συχνά με τραυματικό τρόπο,
2. αναζήτηση εργασίας ή επιχειρηματικές επιδιώξεις ή αποικιακές φιλοδοξίες,
3. συλλογική μνήμη και μύθος για την πατρίδα,
4. εξιδανίκευση του πατρικού οίκου,
5. κίνημα επιστροφής,
6. ισχυρή συνείδηση εθνικής ή εθνοτικής ομάδας που διατηρείται για μεγάλο διάστημα,
7. διαρκής προβληματική σχέση με τις κοινωνίες υποδοχής,
8. αίσθηση αλληλεγγύης με ομοεθνείς διαβιούντες σε άλλες χώρες,
9. πιθανότητα ξεχωριστής δημιουργικής ζωής σε ανεκτικές χώρες υποδοχής.

Στο βιβλίο του «Παγκόσμια διασπορά» επικεντρώνεται στο σύνθετο θέμα των διαστάσεων και των εκφράσεων του φαινομένου της διασποράς μέσω λεπτομερειακών ιστορικών στοιχείων. (συγκριτική αντιπαράθεση χαρακτηριστικών γνωρισμάτων όπως κοινωνικά, πολιτισμικά και χρονικά πλαίσια).

Αναφέρει ότι η διασπορά, παρά το ότι συχνά συλλαμβάνεται από την άποψη ενός καταστροφικού διασκορπισμού, η διεύρυνση της έννοιας της διασποράς, προκειμένου να συμπεριληφθεί η εμπορική, αποικιακή, εργατική και πολιτισμική διασπορά, μπορεί να προσφέρει βαθύτερη κατανόηση των συχνά θετικών σχέσεων μεταξύ των πατρίδων των μεταναστών και των χωρών εργασίας και εγκατάστασής τους.

Ένα ενδεικτικό παράδειγμα διασποράς είναι αυτό των Εβραίων, των οποίων ο διωγμός έγινε από τους Ρωμαίους το 70 μ.Χ και αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα πάτρια εδάφη του Ισραήλ. Σημαντικά παραδείγματα διασποράς αποτελούν οι διωγμοί των Αρμενίων και των Ελλήνων του Πόντου, μετά τις φρικιαστικές γενοκτονίες που το Τούρκικο κράτος στις αρχές του 20^{ου} αιώνα υπέφεραν σε αυτά τα φύλα. Καθώς ο χρόνος περνά, παρουσιάζεται μια επέκταση στην έννοια της διασποράς σε ακόμα περισσότερες περιπτώσεις όμως τα παραδείγματα των Εβραίων, των Αρμενίων και των Ελλήνων αποτελούν ορόσημα. Η έννοια αυτή με την πάροδο του χρόνου άρχισε να αλλάζει και υπάρχει μια γενίκευση στην περιγραφή της, όπου πλέον αναφέρεται σε κάθε πληθυσμιακή ομάδα που έχει διασκορπισμένη διασπαρθεί σε άλλο μέρος, το οποίο βρίσκεται σε διαφορετικό μέρος από την αρχική πατρίδα της. Μια πλειοψηφία ακαδημαϊκών τέθηκαν υπέρ της ανάγκης να περιοριστεί αυτός ο ορισμός, με σημαντικό υποστηρικτή τον Cohen (2003), που αναφέρει τα όμοια χαρακτηριστικά της διασποράς και αποσαφηνίζει πέντε τύπους της.

Dr Alan Gamlen
Victoria University of Wellington
talks with
Professor Robin Cohen
University of Oxford

Συνέντευξη του Ομότιμου Καθηγητή Robin Cohen του πανεπιστημίου της Οξφόρδης στον Δρ Alan Gamlen του Πανεπιστημίου Victoria Wellington, για την έννοια της διασποράς. (Πηγή: Διεθνές Ινστιτούτο Μετανάστευσης, International Migration Institute)

[[Permalink](#)]

(<https://www.youtube.com/watch?v=vTo52DmmlOQ>)

Ενότητα 1: Εβραϊκή διασπορά

Η λέξη διασπορά δημιουργείται από το ελληνικό ρήμα «σπείρω» και την πρόθεση «δια». Με την πάροδο των αιώνων, η έννοια απέκτησε διάφορες έννοιες που παλινδρομούσαν ανάμεσα στο βίαιο διασκορπισμό και σε έναν παθητικό διωγμό.

Αναμοχλεύοντας την αρχαία ελληνική ιστορία είναι προφανές ότι η έννοια της διασποράς ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με τη μετανάστευση και τον αποικισμό ενώ η εβραϊκή παράδοση χρησιμοποιεί τη διασπορά για να περιγράψει τον βίαιο διασκορπισμό. Η τελευταία περίπτωση της εβραϊκής διασποράς δίνει εξαιρετική τροφή για μελέτη της έννοιας καθώς η βιβλική χρήση της επισκίασε οποιαδήποτε άλλη παλαιότερη σημασία.

Σύμφωνα με το εβραϊκό δόγμα, η καταδίκη σε περιπλάνηση των Ιουδαίων από το Χριστό διαιώνισε την έννοια του διασκορπισμού τους δίνοντάς τους ταυτόχρονα χαρακτηρισμούς οι οποίοι σχετίζονται με τη συμπεριφορά, το μυστήριο και τη μακροζωία τους.

Οι κλασικές θεωρίες τείνουν να υιοθετήσουν ένα συνεχές μυστήριο που σχετίζεται με τους Εβραίους. Η περιπλάνηση τους δεν δημιουργούσε θετικά αισθήματα ή αισθήματα λύπης ενώ χριστιανοί θεολόγοι θεωρούσαν τον εβραϊκό λαό σαν

ένα λαό ανίκανο να μετανοήσει. Κατά την εγκατάσταση τους στο βασίλειο της Νάπολης στις αρχές του 1290 ήρθαν αντιμέτωποι με την Ιερά Εξέταση καθώς και με την πλήρη καταστροφή των εβραϊκών κοινοτήτων.

Την ίδια περίοδο, κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Εδουάρδου Α΄ στην Αγγλία διατυπώνεται πρώτη φορά η άποψη περί της πεποίθησης του πλήρους προσηλυτισμού των Εβραίων πράγμα το οποίο ακολούθησε τον εκδιωγμό τους. Το 1948 το ίδιο το Βατικανό αγνοεί την ίδρυση του κράτους Ισραήλ.

Όσον αφορά στην εβραϊκή διασπορά και το Ισλάμ αξίζει να σημειωθεί ότι παρά τα γενικευμένα αντιισλαμικά αισθήματα, οι μουσουλμανικές και εβραϊκές κοινότητες υπήρξαν από κοινού θύματα της Ιεράς Εξέτασης. Εκδιωχθέντες Εβραίοι κατέφυγαν στην Αφρική και τη Μέση Ανατολή σε μουσουλμανικές περιοχές. Η αρχική τους συνύπαρξη ήταν χωρίς εντάσεις. Το τοπίο άλλαξε όταν το 622 μ.Χ οι Εβραίοι αντιτάχθηκαν στο κήρυγμα του Μωάμεθ και υπέστησαν εκδίωξη από τη Μεδίνα.

Ενότητα 2: Αφρικανική και Αρμένικη διασπορά

Η αφρικανική και η αρμένικη διασπορά είναι χαρακτηριστικές περιπτώσεις που δημιουργήθηκαν εξαιτίας διωγμού.

Η εναπόθεση αφρικανών σε περιοχές της Αμερικής συνδέεται με την εργασία σε τροπικές φυτείες αλλά και με το δουλεμπόριο και την υποχρεωτική μετανάστευση κατά την περίοδο της ισλαμικής ηγεμονίας του 7^{ου} και του 8^{ου} αιώνα. Η αφρικανική διασπορά αποτελεί περίπτωση που διήρκεσε αρκετά χρόνια και βασικά στοιχεία που τη συνοδεύουν είναι αυτά του καταναγκασμού και του συλλογικού τραύματος που συνόδευαν τη δημιουργία της.

Οι Αρμένιοι από την άλλη πλευρά αποτελούν λαό στους οποίους έχει αποδοθεί ο όρος διασπορά. Οι Αρμένιοι διεκδικούν τη συμπερίληψή τους στις κοιτίδες του ανθρώπινου πολιτισμού και επικαλούνται το κύρος της Βίβλου. Κομβικό σημείο στη δημιουργία της Αρμενικής διασποράς ήταν οι σφαγές της περιόδου 1915-1916 από τους Τούρκους οι οποίες είχαν σαν αποτέλεσμα τον εκτοπισμό των Αρμενίων και τη βίαιη μετανάστευσή τους. Και στις δυο περιπτώσεις Αφρικανοί και Αρμένιοι θα λέγαμε ότι υπέστησαν ένα αποφασιστικό γεγονός ρήξης στις ιστορίες τους που αφορά στη δουλειά στην περίπτωση των Αφρικανών και στις σφαγές του 1915-16 στην περίπτωση των Αρμενίων. Παράλληλα, Αφρικανοί και Αρμένιοι διασκορπίστηκαν ευρέως διατηρώντας τη συλλογική μνήμη και το μύθο για την πατρίδα τους, τον τόπο τους και τα επιτεύγματά τους.

Για τους Αφρικανούς η έννοια της πατρίδας επικεντρώθηκε γύρω από την Αιθιοπία ενώ για τους Αρμένιους η έννοια του έθνους συνδέθηκε με μια ομάδα ανθρώπων που ενώνονται από ένα κοινό σφάλμα για την καταγωγή τους και μια κοινή δυσαρέσκεια για τους γείτονες τους.

Και οι δυο λαοί επιδίωξαν να διατηρήσουν την ασφάλεια και την ευημερία της πατρίδας τους και έχουν επιδείξει αλληλεγγύη όταν αυτή διέτρεχε κίνδυνο.

Οι δυσάρεστες και τραγικές εμπειρίες τόσο των Αφρικανών όσο και των Αρμενίων τους κατατάσσουν πιο άμεσα στην πλευρά του θύματος.

Ενότητα 3: Διασπορά των Ινδών και των Βρετανών

Εισάγοντας την έννοια της «προλεταριακής διασποράς» το 1976 η Armstrong τόνισε δυο βασικά χαρακτηριστικά. Το πρώτο είναι ότι σε κάθε μορφής διασπορά υπάρχουν προλεταριακά στοιχεία και το δεύτερο είναι ότι με την πάροδο του χρόνου η επαγγελματική κινητικότητα μπορεί να αλλάξει την ομάδα.

Η κίνηση των Ινδών φανερώνει το πόσο μακριά μπορεί να φτάσει μια ομάδα ιδιοκτητών για να εξασφαλίσει την παράγωγη με βάση το κέρδος. Έφταναν στο σημείο να είναι αδίστακτοι και να παρέχουν μηδενική εξασφάλιση στους εργαζόμενους. Πολλοί Ινδοί μετατράπηκαν σε δούλους δουλεύοντας ατελείωτες ώρες για τη βασική αμοιβή. Η καταπίεση ήταν τεράστια. Η ινδουιστική διασπορά αποτελείται από τρεις όψεις. Η πρώτη είναι η ανασύνθετη οικογένεια, η δεύτερη η θρησκεία και η τρίτη η υιοθέτηση του Ραμαγιάννα σαν κύριο θρησκευτικό κείμενο.

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί η διασπορά των κατοίκων της μεγάλης Βρετανίας όπου κατά τον 17^ο και 18^ο αιώνα 17.000.000 άτομα μετανάστευσαν στη Βόρεια Αμερική με κύριο τόπο προορισμού τη Νέα Ζηλανδία, τον Καναδά και την Αυστραλία. Για τους αποικιοκρατικούς σχεδιαστές, πολλοί στις κτήσεις δεν έβλεπαν τον λόγο να επιστρέψουν στη Βρετανία.

Ένας αριθμός περιπτώσεων διασποράς των κτήσεων καθιέρωσαν το δικαίωμά τους για αυτοδιοίκηση, παρότι σε όλες τις περιπτώσεις (όπως στις ΗΠΑ) με καταστροφικές επιπτώσεις στον γηγενή πληθυσμό.

Η σχέση μεταξύ των Βρετανών στην πατρίδα και εκείνων της διασποράς των κτήσεις στο εξωτερικό είχε παγιωθεί με το πέρασμα του χρόνου με ισχυρούς δεσμούς κυρίως από την αλληλεγγύη στην κοινή συμμετοχή σε δύο Παγκόσμιους Πολέμους και στον πόλεμο της Κορέας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι χρειάστηκαν σημαντικές αλλαγές στην πολιτική, την εκπαίδευση και την οικονομία προτού μπορέσουν η εργατική ινδική διασπορά και η βρετανική διασπορά να αποτινάξουν την καταπιεστική τους κληρονομιά ενώ η ινδική εργατική διασπορά χρειαζόταν, επίσης, και πολιτική οργάνωση. Μέσω, κυρίως, θρησκευτικής και πολιτιστικής κατάστασης η ινδική εργατική διασπορά κατάφερε να κερδίσει επιρροή σε μερικές από τις χώρες εγκατάστασης.

Ενότητα 4: Η διασπορά των Κινέζων

Ο Curtin το 1984 αποδεικνύει την ύπαρξη διασποράς για εμπορικούς λόγους στην Αφρική, στην Ανατολία, στη Μεσοποταμία, στην Αμερική, στην Αρμενία και στην Κίνα. Η παρουσία τέτοιων μειονοτήτων θα είχε εξαιρετικές συνέπειες όταν τα εθνικιστικά κινήματα αναζήτησαν να ομογενοποιήσουν τους πληθυσμούς τους. Το 1600 οι ισπανοί αξιωματούχοι λαμβάνουν τους κινέζους σαν ένα μέσο ενίσχυσης της αποικίας τους. Οι δεσμοί που διατηρηθήκαν με τη Νότια Κίνα δημιούργησε την παρεπιδημία, δηλαδή, το μοντέλο κυκλικής μετανάστευσης. Οι Ιάπωνες εκχώρησαν προνόμια στις ευρωπαϊκές εμπορικές εταιρείες, προωθήθηκε η προσαρμοστικότητα στην υιοθέτηση του βουδισμού και φάνηκε η διάκριση μεταξύ της εμπορικής και της αποικιακής διασποράς. Ταυτόχρονα, παρουσιάστηκε εσωτερική ανθεκτικότητα και υψηλός βαθμός οικογενειακής και φυλετικής αλληλεγγύης. Τα τμήματα της κινεζικής διασποράς δημιούργησαν μειονότητες, με σημαντικές συγκεντρώσεις σε όλες τις ηπείρους.

Ενότητα 5: Λιβανέζικη εμπορική διασπορά

Η λιβανέζικη εμπορική διασπορά ξεχωρίζει δυο τομείς. Ο πρώτος αποτελείται από τους εμπόρους και ο δεύτερος από τους εργάτες. Κατά την περίοδο 17^{ου} έως τον 19^ο αιώνα, εύποροι ανεξάρτητοι έμποροι δημιούργησαν δίκτυα μεταξύ Μέσης Ανατολής και Ευρώπης με προπύργια στην Αίγυπτο, το Λιβόρνο, τη Μασσαλία και το Μάντσεστερ. Η κυριότερη γραμμή εμπορίου άνθισε στη Μέση Ανατολή. Τον 20^ο αιώνα η μετανάστευση έγινε μαζικά από το Λίβανο με 120.000 άτομα να αναζητούν νέα τύχη. Μέχρι το 1914 υπολογίζεται ότι έφυγαν από το Λίβανο 350.000 άτομα.

Ενότητα 6: Πολιτισμική διασπορά

Σαν πολιτισμική διασπορά μπορεί να αναγνωριστεί η προσπάθεια του Χίτλερ να αποτάξει τους εβραίους. Συγκεκριμένα τους δόθηκε η έννοια του "κοσμοπολίτη" για να περιγράψει «κάποιον που στεκόταν έξω από τους υπάρχοντες πολιτισμούς, παρατηρώντας τους κάπως από απόσταση, ενώ μπορούσε να κινείται μέσα και έξω από αυτούς κατά βούληση». Ταυτόχρονα εισάγεται και ο όρος "υβριδισμός" για να υποδηλώσει την εξέλιξη νέων, δυναμικών, μικτών πολιτισμών. Οι ανθρωπολόγοι παραδέχονται την αλληλοεπίδραση μεταξύ της μετανάστευσης και των γηγενών ενώ παρατηρείτε και ο ρόλος της μετανάστευσης και της διασποράς σαν μέσο παύσης περιθωριοποίησης ομάδων. Έτσι, ο Geertz το 1986 αναφέρει ότι η συλλογική ταυτότητα μπορεί να διατηρηθεί σε αντίδραση προς τη μείωση του διαστήματος μεταξύ των λαών. Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί η άποψη του Glifford ο οποίος εισάγει τον «ταξιδιάρικο» πολιτισμό και διαχωρίζει την έννοια του περιθωρίου με την έννοια της διασποράς.

Στην πολιτισμική διασπορά τοποθετήθηκε και η διασπορά της Καραϊβικής όπου παρατηρείτε ότι πέθαναν όλοι οι αυτόχθονες λαοί της και στην ουσία υπήρχε τεράστια άφιξη πληθυσμών. Ταυτόχρονα η διασπορά της Καραϊβικής δημιουργήθηκε από τμήματα διασποράς άλλων περιπτώσεων κυρίως αφρικανικής, ινδικής και ευρωπαϊκής.

Ενότητα 7: Διασπορά και παγκοσμιοποίηση

Σύμφωνα με τον McGrew το 1992 εισάγεται μια σύνθεση για την παγκοσμιοποίηση και την παγκόσμια κοινωνία. Η σύνθεση αυτή περιλαμβάνει τα εξής:

- Διαφωτισμός
- παγκόσμια χρηματιστηριακή, οικονομική, τεχνολογική και οικολογική αλληλεξάρτηση
- κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης
- εύκολη ροή αγαθών και πληροφοριών χωρίς το εμπόδιο των συνόρων
- δημιουργία του πρώτου παγκοσμίου πολιτισμού

Αξίζει να σημειωθεί ότι η διεθνής μετανάστευση είναι συνυφασμένη με την τεχνολογία. Η δυνατότητα να μετακίνησης του πληθυσμού με μεγαλύτερη ευκολία έχει αποκαλύψει νέους προορισμούς για μετανάστες. Σημαντικός παράγοντας για τη διασπορά της παγκοσμιοποίησης είναι εκείνη της μετανάστευσης με σκοπό την εργασία, το εμπόριο ή τον αποικισμό. Τέλος σημαντικοί παράγοντες είναι η παρουσία ενός κινήματος επιστροφής και μια προβληματική σχέση με την κοινωνία υποδοχής.

Τελικά συμπεράσματα

(Πηγή φωτογραφίας: <http://compasoxfordblog.co.uk>)
[[Permalink](#)]

Συνοψίζοντας, ως διασπορά ορίζεται ο βίαιος διωγμός πληθυσμού ατόμων από τη γενέτειρα χώρα τους και η μετέπειτα έλλειψη ικανότητας επιστροφής τους για πολιτικούς κυρίως λόγους. Ως τα πιο τρανταχτά παραδείγματα διασποράς είναι οι ακόλουθοι διωγμοί των Εβραίων, των Αρμένιων, αλλά και των Ελλήνων. Κατά τον Cohen (1997), στο φαινόμενο της διασποράς υπάρχουν ορισμένα κύρια χαρακτηριστικά. Η εκάστοτε χώρα υποδοχής δεν υποδέχεται ενθουσιωδώς τους μετανάστες και παρατείνει την ήδη δυσχερή κατάσταση των διωγμένων αυτών πληθυσμών.

Η δημιουργία μιας καινούργιας κοινότητας λόγω διασποράς, δεν αποτελεί κοινή διαδικασία και αρκετές φορές παρατηρούνται διαφοροποιήσεις από κοινωνία σε κοινωνία. Σε κάποιες περιπτώσεις, όπως στην Αμερική οι μετανάστες αν και προέρχονται από διαφορετικές χώρες τείνουν να έχουν κοινά πολιτιστικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά κάτι το οποίο καθιστά πιο εύκολη τη συγχώνευσή τους στο νέο περιβάλλον όπου μετανάστευσαν. Καθώς και όλοι οι μουσουλμάνοι των αραβικών χωρών, αν και έχουν εγκατασταθεί στο δυτικό κόσμο ανεξαρτήτως της χώρα προέλευσης τους, ακολουθούνται από το χαρακτηρισμό ως μουσουλμανική διασπορά και διαθέτουν όμοια χαρακτηριστικά, που βασίζονται στη θρησκεία τους. Ο υποχρεωτικός ή βίαιος εξορισμός από την αρχική πατρίδα, η διατήρηση της κοινωνικής μνήμης για το πατρικό σπίτι, η επιθυμία να επιστρέψουν σύντομα στο αρχικό τους σπίτι, η απόρροια μιας κοινής εθνικής συνείδησης καθώς και ενός ισχυρού αισθήματος αλληλοϋποστήριξης με τους υπόλοιπους μετανάστες, είναι μερικά από αυτά τα χαρακτηριστικά.

Μια ποικιλία άσχημων συναισθημάτων επικρατούν στους πρόσφυγες, οι οποίοι αναγκάζονται να κάνουν προσαρμογές στη ζωή τους και να εκπολιτιστούν σε ένα καινούργιο διαφορετικό σε ορισμένες περιπτώσεις περιβάλλον, χάνοντας την εθνική τους ταυτότητα. Άρα, με αυτό τον τρόπο παρατηρείται δημιουργία διάφορων κοινοτήτων σε διάφορα μέρη, όπου σε μια πληθώρα περιπτώσεων ακολουθούνται από κακές σχέσεις με τη χώρα υποδοχής. Η διαδικασία που μπαίνουν οι εκάστοτε πληθυσμοί για τη διασπορά τους ή για τη μετανάστευση που αναγκάζονται να κάνουν είναι μια πολύ δύσκολη και ψυχοφθόρα διαδικασία.

Ο χαμός της πατρίδας, η θλίψη, η νοσταλγία και όλα τα υπόλοιπα ψυχοσωματικά κατάλοιπα που αφήνουν αυτές οι διαδικασίες είναι τα ισχυρότερα συναισθήματα που μένουν στους ανθρώπους. Άσκησαν επιρροή σε μια πλειοψηφία

